

Asger Jensen: Vi har vel alle sympati for, at folke- og invalidepensionister ikke skal beskattes, når de ikke har andet en pensionen at leve af, men således som det ærede medlem hr. Foged var inde på det, er det jo egentlig mærkeligt, at man mener, at andre, som sidder med større forsørgerbyrder og lever under hårdere vilkår, godt kan beskattes. Derfor er en ganske gennemgribende ændring her tiltrængt, således at vi kommer bort fra dette med hvert år at skulle forandre denne lovgivning. Når vi har drøftet de sociale problemer, har den højtærede socialminister da også lovet at ville tage dette problem op, således at det virkelig kunne blive løst og vi kunne slippe for det lapperi, vi foretager hvert år. Det er jo ikke de eneste ulykker, reglerne kan afstedkomme; således kan en af disse pensionister, hvis han tjener lidt mere end maksimalindkomsten efter disse nedslagsregler, ikke alene komme op i en beskatning, som beskærer en betydelig del af den indkomst, han har, enten indkomsten nu stammer fra arbejde, renteindtægt, privat pensionsindtægt eller andet, men også miste det pensionstillæg, som ydes både efter folke- og invalidepensionsloven.

Når disse to ting virker i forening, får vi de hårdeste nedslagsregler, vi nogen sinde har haft i en lov her i folketinget, og selv om der tjenes op til 4.000 kr., får vedkommende pensionist faktisk slet ikke lov til at beholde nogen af pengene. Det må være en forkert måde at lovgive på, og det problem bør tages op til en grundig revision, så vi kommer ud af det.

Men da det jo, som det er sagt, ikke kan ske pludseligt, må det konservative folkeparti også give sin støtte til at klare spørgsmålet endnu i år på den foreslåede måde.

Axel Sørensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Forhøjelsen af maksimalindkomsten fra 11.200 til 13.000 kr. og af nedslaget fra 4.000 og op til 4.500 kr. har jo som begrundelse, at den forøgede invalide- og folkepension, der er udbetalt i 1965, vil betyde en forhøjelse af den skat, der bliver pålignet for det kommende skatteår.

Jeg håber, at vi ved en kort udvalgs-

behandling kan få belyst, hvordan bestemmelsen om højere personfradrag i lovforslaget om personlig skat til kommunen vil virke, og det samme gælder bestemmelsen vedrørende folkepensionsbidraget.

I øvrigt vil jeg tro, at en ordning som den, der her behandles, burde indgå i de overvejelser, der inden længe må blive sat i gang for at få en ny skattereform af bedre og længere varighed gennemført.

Og med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Ømann: I den nedre ende af skatte-skalaen arbejder man jo med en række nødvendige fritagelsesbestemmelser, der bæres af forskellige hensyn, som det ikke altid er let at se den indbyrdes sammenhæng i. Efter gældende lov anser man det således for urimeligt, at der skal svares statsindkomstskat, hvis skalaindkomsten er under 7.000 kr. for forsørgere. Derimod finder man det rimeligt, at der skal svares kommuneskat, så snart indkomsten overstiger 6.000 kr., hvilken grænse blev foreslået i det her i tinget den 5. november fremsatte forslag til lov om ændring af lov om personlig skat til kommunen. Af praktiske hensyn og også ud fra rimelighedsbetragtninger anser man det dernæst for uheldigt, om der skal udskrives folkepensionsbidrag i de tilfælde, hvor der ikke opkræves kommuneskat. I det den 10. november fremsatte forslag om ændring af folkepensionsloven har den højtærede socialminister derfor rettet grænserne ind, således at man slipper for folkepensionsbidrag, hvis man holder sig under indkomster på 6.400 kr. og 3.400 kr. for ikke-forsørgere.

Det foreliggende lovforslag præsenterer os for endnu en fritagelsesforanstaltning. Den er i og for sig ikke begrundet i overvejelser over indkomsternes størrelse, men motiveres ved indkomsternes art ud fra den betragtning, at indkomst, der alene består i folke- eller invalidepension, ikke skal belægges med indkomstskat til stat og kommune eller med folkepensionsbidrag. Dette synspunkt er efter vor opfattelse rimeligt, så længe disse pensionsydelse er så beskedne, som tilfældet er nu. Det urimelige ligger imidlertid i, at der findes ikke så få indkomster hos andre personer af nominelt samme størrelse, for hvilke skatten